

[Kristine Helberg.]

Jeg havde forventet, at justitsministeren i sin tale på meget stærk foranledning ville gøre det ganske indlysende og klart for os, på hvilke punkter regeringen og socialdemokratiet tog klart afstand fra de synspunkter, som hr. Glistrup havde givet udtryk for. Jeg mener, at hr. Glistrup har givet udtryk for nogle synspunkter, der er i strid med de grundlæggende begreber, som dansk arbejderbevægelse har kæmpet for, og som jeg troede man fra socialdemokratiets side havde opfattet som nogle, der var blevet erobret én gang for alle.

Jeg mener, at justitsministeren er gået uden om alle de væsentlige punkter i hr. Glistrups tale, ikke har givet os nogen som helst fornemmelse af, på hvilken måde man mener at kunne markere afstanden til hr. Glistrups stemmer for denne dagsorden, og jeg mener ikke, at hr. Hjortnæs' indviklede og snørklede forklaringer har gjort det nemmere for os at tro, at denne afstand stadig eksisterer.

Jeg vil stadig bede justitsministeren om på autoritativ vis at forklare os forskellen på socialdemokratiets og fremskridtspartiets synspunkter på arbejdsfredens og arbejdsmarkedets forhold.

(Kort bemærkning).

Knud Jespersen (DKP):

Det interesserer mig for så vidt ikke, hvem der stemmer sammen med hvem i denne sag. Derimod i højere grad den juridiske analyse, som hr. Glistrup gav. I denne motivering er der endnu ikke rørt så meget som ét komma, men når hr. Kjeld Olesen her forklarer meget gribende, at der sker ikke nogen forandringer, så er der blevet spurgt mange gange: hvorfor skulle man så lave denne tydeliggørelse?

Hvori ligger garantien for, at der i en sådan psykologisk eller praktisk krigsførelse ikke også rejses det krav fra arbejdsgivere — under hensyntagen til, hvad der er besluttet her — at overenskomststridige aktioner rammes af det samme som andre former for blokader? Derfra er der ikke ret langt til det, vi har peget på rent sagligt, at andre blokader også kan underkastes denne vurdering. Enhver i dette lokale, som har været i en fagforeningskonflikt, ved, at der er fortolkningsspørgsmål på fortolkningsspørgsmål,

og en skønne dag kan det være arbejdsretten, der skal afgøre: hvem havde i grunden ret, hr. Kjeld Olesen eller de, der kritiserede? Så er det spørgsmålet, hvad arbejdsretten vil sige, og den vil højst sandsynligt holde sig til denne tydeliggørelse. Derfor skal man endnu en gang vide, hvad det er, man gør. Man lægger nemlig afgørelsen omkring dette cirkulære i hænderne på en kommende arbejdsretsdømstol. Jeg tror godt, man ved det, og så kan man jo glæde sig over, at hr. Knud Christensen kunne acceptere, at man gjorde det sådan. Jeg skal ikke dele denne glæde. Jeg beklager i høj grad, hvis man er nået så langt i LOs ledelse, at man nu helt har opgivet enhver form for forsøg på at hævde fagbevægelsens selvstændige rolle i den politiske kamp.

Til allersidst. Der er jo tale om en skærpeelse, og det ved man også, derfor har der været uro i socialdemokratiet og i hele folketinget. Beklageligt er det, at vi oven på en marathondag af denne art må klare os med så mange og få bemærkninger.

Fuglsang (DKP):

Når jeg har så svært ved at tro, at det skulle være så uskyldigt og ubetydeligt, som det fremstilles fra regeringens side, og når jeg oven i købet har svært ved at tro, at man selv virkelig tror på det, man fortæller os her, er det, fordi jeg ikke ser dette forslag som noget isoleret. Jeg ser det som et led i en ganske konsekvent politik, der er ført her i tinget i løbet af de sidste år.

Hr. Hjortnæs talte om, at han har strakt hånden frem. Ja, det har han, men til hvilken side? Hvis hånd er det, han har taget? Det er til højre side her i salen.

Det lovforslag, der kommer her, kommer som en naturlig fortsættelse af den kampagne, som f. eks. hr. Glistrup begyndte, da han forlangte, at der skulle bruges magt for at tvinge buschaufførerne i arbejde. Det kommer som den naturlige fortsættelse af en linje, der er ført i forbindelse med en lang række blokadesager. Det er en foreløbig station på vejen, som skal fortsætte for at sikre, at krisens byrder kan kastes på arbejderklassen.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at netop nu er det 50 år siden, vi havde en af de store, historiske blokader i dansk arbejderbevægelses historie, nemlig Kolind-